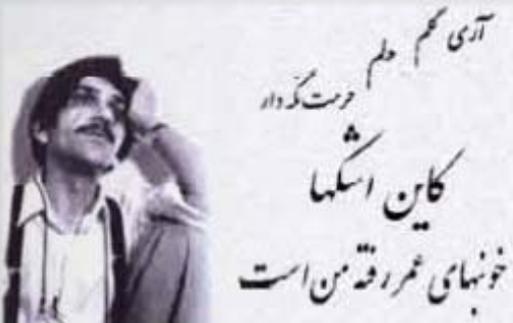

به ادعای یغما گرویی، حسین پناهی خودکشی کرده است

آدمی گم گم مله گشت کرده
کاین اشکها
خونهای عمر رفته من است

خانواده ی حسین پناهی به نوشته ی یغما گرویی درباره ی این هنرمند فقید که در آن مدعی «خودکشی» او شده است واکنش نشان دادند.

در بخش هایی از یادداشت خانواده ی حسین پناهی در پاسخ به یغما گرویی آمده است: «گویی که تعریف خاطرات با چهره های مشهور و مورد علاقه ی مردم، پس از مرگ آنان برای برخی صرفه ی بیش تری دارد؛ چرا که در غیبت جسمانی آن بزرگان هیچ کسی نیست تا به تأیید و یا تکذیب آن خاطرات بپردازد و فرد خاطره گو نیز در نیایب یک مدعی مطلع، هر چه خود می خواهد به آن بزرگان می بندد... از آن جمله است نثر تخیل آمیز آقای یغما گرویی درباره ی مرگ «خودخواسته» ی حسین پناهی که در روزهای گذشته در برخی از سایت های خبری منتشر شده است.

وی که در این نوشته خود را دوست نزدیک حسین پناهی می خواند اما خانواده ی حسین پناهی به جز چند عکسی که در کنار آن مرحوم از وی دیده می شود، نشان دیگری از این دوستی در زمان حیات شاعر از او نیافتیم... با تری خیالی مدعی آن می شود که حسین پناهی خودکشی کرده است. هر کس که حسین پناهی را نشناخته باشد و تنها به شعرهایش مراجعه کرده باشد هم می تواند شهادت بدهد که این کار از روحیه ی لطیف و کودگانه ی این مرد بزرگ بر نمی آید و به گواهی پزشکی قانون، ایشان در ۱۴ مرداد ۱۳۸۳ بر اثر «سکته ی قلبی» فوت کرده است.

ما شهادت می دهیم که علی رغم تصویری که برخی از حسین پناهی برای خود ساخته اند وی انگیزه و شوق بسیاری برای زندگی داشته و همیشه آن را ستایش کرده است.

نوشتن یک مطلب خیالی از فردی که ماه ها است کشور را ترک کرده و در این هفت سال پس از مرگ شاعر، هیچ گاه ادعایی در این باره نداشته، برای ما مشکوک است، بخصوص که در مراجعه به پایره معارف اینترنتی «ویکی پدیا» با روزشمار زندگی حسین پناهی به روایت همین آقای یغما گرویی مواجه می شویم که علت مرگ را به گواهی پزشکی قانونی، «سکته ی قلبی» نوشته است.

آقای گرویی... یادداشت شما یک اغراق ناشیانه ی شاعرانه است تا یک واقعیت

البته یکی از تازه ترین حضورهای بین المللی فیلم «به چه قند» در سی و پنجمین جشنواره موتورال کاتانا خواهد بود که طی روزهای آینده این اتفاق رخ خواهد داد و این شاید مهم ترین اتفاقی بوده که از بلو حضور «میرحسین شهبان» به عنوان مشاور بخش فیلم رخ داده که همین حضور مهم نیز می تواند طی ماه های آینده زمینه ساز موفقیت فیلم میرکرمی برای حضور جشنواره ای و نیز اکران در کشورهای مختلف باشد.

اما پرسش بزرگ تر این است که چرا در ماه اخیر، گروهی از هنرمندان و رسانه ها از تریون های مختلف، افکار عمومی را به معرفی فقط «یک فیلم خاص» به عنوان نماینده سینمای ایران در اسکار مشغول می کنند؟

چرا اینگونه وانمود می شود که آن یک فیلم به دلیل نمایش های مختلف بین المللی، برخوردار از فروش جهانی، کسب جایزه و... تنها فرصت سینمای ایران برای قرار گرفتن در بین نامزدهای اسکار خواهد بود؟

آیا در ماه های باقی مانده بخش کننده فیلم در ریزنی یا شرکت های معتبر، نمی تواند زمینه نمایش فیلم «رضا میرکرمی» در سال های ریز و درشت کشورهای مختلف فراهم آورد؟ یا اساساً قصد این است که همه به نفع فیلم دیگری کنار بروند؟

فیلم «به چه قند» تاکنون جوایز بهترین فیلم جشنواره فیلم شهر و جایزه بهترین فیلم و کارگردانی شب تهیه کنندگان، جایزه ویژه جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی و... رایه دست آورده است. همچنین در «شب کارگردانان» از رضا میرکرمی تقدیر شد.

فیلم سینمایی «به چه قند» به کارگردانی سیدرضا میرکرمی با فیلمنامه محمدرضا گوهری بر اساس طرحی از رضا میرکرمی و شادامهر رامسین ساخته شده و در داستان آن آمده است: سکوت خانه پانی قدیمی و سرسبز با ورود مهمانی در هم می شکند چهار دختر این خانه به همراه همسر و فرزندانشان برای عروسی خواهر کوچکترشان «سیندبه» به یاری مادر شادامهر این اقامت برای خواهران و باجنایاها شاید در دسر باشد وی برای بچه ها تحققی یک آرزوی بزرگ است. تا این که...

امسال قرار است هیئتی متشکل از ۹ سینماگر زیر نظر بنیاد سینمایی فارابی، نماینده سینمای ایران در اسکار را انتخاب کنند.

سینمای ایران برای اعلام نام نماینده اش برای حضور در بخش بهترین فیلم غیر انگلیسی زبان هشتاد و چهارمین دوره جایزه اسکار ۲۰۱۲ تا اول اکتبر (۹ مهر ماه) فرصت دارد.

سینما

معتد آریا بهترین بازیگر زن مونترال شد

مراسم اختتامیه این دوره جشنواره مونترال یکشنبه شب هفته گذشته برگزار شد و قلمه معتد آریا جایزه بهترین بازیگر زن را دریافت کرد.

به گزارش آفتاب «اینجا بدون من» توکلی که این روزها در سینمای تهران روی پرده است، در بخش مسابقه سینمای جهان جشنواره در کنار ۱۹ فیلم دیگر رقابت کرد این فیلم که براساس نمایشنامه «باغ وحش شیشه ای» نوشته تنسی ویلیامز ساخته شده، روایتی از زندگی خانوادگی است که ورود یک فریه زندگی آنان را دستخوش تغییراتی می کند. نگار جواهریان، صابر ابر و پارسا پیروزفر دیگر بازیگران «اینجا بدون من» هستند.

فیلم بلژیکی «بنا می بینست» Hasta La Vista به کارگردانی جفری انثون با دریافت جایزه بزرگ جشنواره مونترال و جایزه فیلم منتخب تماشاگران پیروز اصلی این دوره جشنواره بود. هیئت داوران جشنواره مونترال به ریاست ویست آراند، کارگردان اسپانیایی جایزه بزرگ ویژه خود را - دومین جایزه جشنواره - به «واقع نگاری مادر» به کارگردانی ماسانو هارادا فیلساز ژاپنی اعطاء کرد.

جایزه بهترین کارگردان بخش مسابقه سینمای جهان به بریژیت ماریا برتل کارگردان آلمانی برای فیلم «Der Brand» رسید و یوریس شیک برای فیلم «Kret» و دتی هاستن برای «مسابقه مجده» به طور مشترک جایزه بهترین بازیگر مرد را دریافت کردند. امانوئل مووه نیز برای فیلم «هنر دوست داشتن» برنده جایزه بهترین فیلمنامه شد. فیلم های «به چه قند» رضا میرکرمی، «این یک فیلم نیست» جطر پناهی و مجتبی میرتهماسب و «آینه های روبرو» نگار آذربایجانی دیگر نمایندگان ایرانی حاضر در جشنواره مونترال ۲۰۱۱ بودند. اسامال در مجموع ۳۳۲ فیلم از ۷۰ کشور در سی و پنجمین دوره جشنواره جهانی فیلم مونترال به نمایش درآمدند که ۱۸ تا ۲۸ اوت (۲۷ مرداد تا ششم شهریور) برگزار شد. درام خانوادگی «تبه قرمز» به کارگردانی آندره فوریه فیلساز اهل یک فیلم افتتاحیه جشنواره بود.

یک موفقیت جهانی دیگر برای فریبرز لاچینی قرارداد با کمپانی مشهور و معتبر Schott Music

نام فریبرز لاچینی برای اغلب ایرانی ها یاد آور قطعات به یاد ماندنی پاییز حلالی می باشد. اما کسانی که کارهای این آهنگساز پیشکسوت در موسیقی الکترونیکی را دنبال میکنند یا توانایی های او در زمینه موسیقی فیلم نیز آشنا هستند فریبرز لاچینی تا کنون برای بیش از صد فیلم ایرانی و خارجی آهنگسازی کرده و از معنود آهنگساز ایرانی است که جهانی هم شده است. او از سن ۲۱ سالگی به آهنگسازی مشغول شد. سال ۱۳۵۷ برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت و چهار سال بعد به عضویت انجمن آهنگسازان فرانسه در آمد. او موفق شد کارت آهنگسازی خود را در سال ۲۰۰۰ از آمریکا و در سال ۲۰۰۲ از کاتانا دریافت کند.

قطعات ساخته شده فریبرز لاچینی برای پیانو از مرزهای ایران فراتر رفته و در کشورهای مختلف دنیا نیز بخش شده است. به همین دلیل نیز چندین پیش وقتی

در نمایشگاهی در آلمان شرکت داشته با مدیر یکی از کمپانیهای مشهور و معتبر به نام Schott Music آشنا شده و قراردادی بین لاچینی و این کمپانی بزرگ برای انتشار قطعات کلاسیک و همچنین قطعاتی برای پیانو به امضا رسیده است.

همکاری با کمپانی مشهوری که ناشر قطعاتی از آهنگسازانی چون موتزارت- بتهوون - شوپرت می باشد برای آهنگساز ایرانی ما و کشور ما موفقیت بزرگی به حساب می آید.

فریبرز لاچینی با تأیید این خبر به مجله شهرما به اختصاص به دیگر فعالیت هایش اشاره کرد و آنهم اینکه نزدیک به ۸-۹ سال است که روی پروژه ای به نام «بوی دیزوز» کار میکند که شامل قطعاتی است برای پیانو. این مجموعه شامل ۲۰ دی است و هر سی دی حاوی ۱۵ قطعه می باشد. پروژه دیگر لاچینی مجموعه ای از آهنگهای پاپ نیم قرن گذشته است که در حال انجام کارهای آن است.

شایستگی «به چه قند» برای ارائه به آکادمی اسکار

در حالی که فیلم سینمایی «به چه قند» می تواند به عنوان یکی از نامزدهای سینمای ایران برای حضور در اسکار مطرح باشد، به نظر می رسد بخش کننده این فیلم برای معرفی جهانی آن کار خاصی صورت نداده است.

«به چه قند» از جمله فیلم هایی بود که در بیست و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر مورد توجه منتقدان سینمایی و مردم قرار گرفت و به دلیل نزدیکی فضا و مضمون این فیلم به سینمای ملی به عنوان سینمای نمایش گر روح و فرهنگ ایرانی، منطقی به نظر می رسد که از سوی بخش کننده فیلم (حوزه هنری) برای حضور جهانی فیلم و زمینه سازی برای دستیابی آن به اکران در کشورهای مختلف، قابلیت بررنگی صورت بگیرد اما به نظر می آید که این بخش کننده بیشتر روی نمایش داخلی فیلم ارزشمند رضا میرکرمی متمرکز شده است.

البته «به چه قند» پهلر اسامال در بازار هست و چهارمین جشنواره بین المللی فیلم کن به نمایش در آمد و در آن مقطع به گفته مدیر روابط عمومی حوزه هنری: «فیلم با استقبال شرکت های بخش کننده خارجی بسیاری روبرو شد و در این زمینه مذاکراتی نیز صورت گرفته. اما پس از آن برآیند این مذاکرات در حضور جهانی فیلم دیده نشد.